

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

zo 17. decembra 2020*

„Odvolanie – Štátna pomoc – Článok 106 ods. 2 ZFEÚ – Služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ) – Rámec Európskej únie – Uplatnenie štátnej pomoci vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme – Odvetvie poštových služieb – Smernica 97/67/ES – Článok 7 – Kompenzácia čistých nákladov vyplývajúcich z povinností univerzálnej služby – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom“

V spojených veciach C-431/19 P a C-432/19 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 5. júna 2019,

Inpost Paczkomaty sp. z o.o., so sídlom v Krakove (Poľsko), v zastúpení: M. Doktor, radca právny,

odvolateľka vo veci C-431/19 P,

a

Inpost S.A., so sídlom v Krakove (Poľsko), v zastúpení: W. Knopkiewicz, radca právny,

odvolateľka vo veci C-432/19 P,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: D. Recchia, K. Blanck a K. Herrmann, splnomocnené zástupkyne,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Poľská republika, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory M. Ilešič, sudcovia C. Lycourgos (spravodajca) a I. Jarukaitis,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: poľština.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Spoločnosti Inpost Paczkomaty sp. z o.o. a Inpost S.A. vo svojich odvolaniach navrhujú zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 19. marca 2019, Inpost Paczkomaty a Inpost/Komisia (T-282/16 a T-283/16, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2019:168), v ktorom Všeobecný súd zamietol ich žaloby o neplatnosť rozhodnutia Komisie C(2015) 8236 final z 26. novembra 2015, ktorým Komisia nevzniesla námietky proti opatreniu oznámenému poľskými orgánmi týkajúcemu sa štátnej pomoci poskytnutej spoločnosti Poczta Polska vo forme kompenzácie čistých nákladov vyplývajúcich z toho, že táto spoločnosť plní svoje povinnosti univerzálnych poštových služieb za obdobie od 1. januára 2013 do 31. decembra 2015 (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Právo Únie

Poštová smernica

- 2 Článok 7 s názvom „Financovanie univerzálnych služieb“ smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, 1998, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008 (Ú. v. EÚ L 52, 2008, s. 3) (ďalej len „poštová smernica“), stanovuje:

„1. Členské štáty neudelia ani neponechajú v účinnosti výhradné alebo osobitné práva usadiť sa a poskytovať poštové služby. Členské štáty môžu financovať poskytovanie univerzálnych služieb v súlade s jedným alebo s viacerými zo spôsobov ustanovených v odsekoch 2, 3 a 4 alebo v súlade s akýmkoľvek inými spôsobmi zlučiteľnými so zmluvou.

2. Členské štáty môžu zabezpečiť poskytovanie univerzálnych služieb obstarávaním týchto služieb v súlade s platnými pravidlami a predpismi o verejnom obstarávaní vrátane, ako sa ustanovuje v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby [(Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132)].

3. Ak členský štát stanoví, že povinnosti univerzálnej služby, ako sú ustanovené v tejto smernici, spôsobujú čisté náklady vypočítané s prihliadnutím na prílohu I a predstavujú neprimerané finančné zaťaženie pre poskytovateľa(-ov) univerzálnych služieb, môže zaviesť:

- a) mechanizmus na kompenzáciu dotknutého(-ých) podniku(-ov) z verejných finančných prostriedkov alebo
- b) mechanizmus na spoločné znášanie čistých nákladov na plnenie povinností univerzálnej služby medzi poskytovateľmi služieb a/alebo užívateľmi.

4. Ak sa čisté náklady znášajú spoločne v súlade s odsekom 3 písm. b), môžu členské štáty zriadiť kompenzačný fond, ktorý sa môže financovať z poplatkov poskytovateľov služieb a/alebo užívateľov a ktorý na tento účel spravuje orgán nezávislý od príjemcu alebo príjemcov finančných prostriedkov. Členské štáty môžu udeľovanie povolení poskytovateľom služieb podľa článku 9 ods. 2 podmieniť povinnosťou finančne prispievať do tohto fondu alebo plniť povinnosti univerzálnej služby. Týmto spôsobom sa môžu financovať povinnosti univerzálnej služby poskytovateľa(-ov) univerzálnej služby v zmysle článku 3.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri zriaďovaní kompenzačného fondu a pri stanovení výšky finančných príspevkov uvedených v odsekoch 3 a 4 dodržiavali zásady transparentnosti, nediskriminácie a proporcionality. Rozhodnutia prijaté v súlade s odsekmi 3 a 4 sa zakladajú na objektívnych a overiteľných kritériách a uverejňujú sa.“

- 3 Podľa článku 8 tejto smernice ustanovenia článku 7 tejto smernice nemajú vplyv na právo členských štátov organizovať umiestňovanie poštových schránok na verejnej ceste, vydávanie poštových známok a službu doporučených zásielok používanú v priebehu súdneho alebo správneho konania v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Rámec SVHZ

- 4 Oznámenie Európskej komisie s názvom „Rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011)“ (Ú. v. EÚ C 8, 2012, s. 15; ďalej len „rámec SVHZ“) v bode 14 oddiele 2.2 s názvom „Skutočná služba všeobecného hospodárskeho záujmu podľa článku 106 [ZFEÚ]“ stanovuje:

„Pokiaľ ide o rozsah uplatňovania zásad stanovených v tomto oznámení, členské štáty by mali preukázať, že riadne zvažili potrebu služieb vo verejnom záujme podporovaných prostredníctvom verejnej konzultácie alebo iných vhodných nástrojov, aby tak zohľadnili záujmy používateľov a poskytovateľov. Táto požiadavka sa neuplatňuje, ak je zjavné, že nová konzultácia neposkytne žiadny významný prínos nad rámec súčasnej konzultácie.“

- 5 Bod 19 rámca SVHZ uvedený v oddiele 2.6 s názvom „Dodržiavanie pravidiel Únie v oblasti verejného obstarávania“ stanovuje:

„Pomoc sa bude pokladať za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe článku 106 ods. 2 [ZFEÚ] iba vtedy, ak zodpovedný orgán pri poverovaní daného podniku poskytovaním služby dodrží alebo sa zaviazá dodržiavať uplatniteľné pravidlá Únie v oblasti verejného obstarávania. Zahŕňa to všetky požiadavky týkajúce sa transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie vyplývajúce priamo zo zmluvy alebo prípadne zo sekundárnych právnych predpisov Únie. Pomoc, ktorá nedodržiava tieto pravidlá a požiadavky, sa pokladá za pomoc, ktorá ovplyvňuje rozvoj obchodu v takom rozsahu, že by to bolo v rozpore so záujmami Únie v zmysle článku 106 ods. 2 zmluvy.“

- 6 Bod 25 tohto rámca uvedený v oddiele 2.8 s názvom „Výška náhrady“ stanovuje:

„V prípade metodiky výpočtu čistých nákladov, ktorým sa možno vyhnúť, sa náklady, ktoré sú alebo podľa očakávania budú potrebné na plnenie záväzkov služieb vo verejnom záujme, vypočítajú ako rozdiel medzi čistými nákladmi poskytovateľa so záväzkom poskytovať služby vo verejnom záujme a čistými nákladmi alebo ziskom toho istého poskytovateľa bez takéhoto záväzku. Osobitná pozornosť sa musí venovať správne posúdeniu nákladov, pri ktorých sa v prípade absencie záväzku poskytovať služby vo verejnom záujme očakáva, že sa im poskytovateľ vyhne, a príjmov, pri ktorých sa očakáva, že ich nedosiahne. Vo výpočte čistých nákladov by sa mali zohľadniť výhody, pokiaľ je to možné aj nehmotné výhody, ktoré plynú poskytovateľovi služby všeobecného hospodárskeho záujmu.“

- 7 Body 51, 52 a 56 uvedeného rámca začleneného v oddiele 2.9 s názvom „Ďalšie požiadavky, ktoré môžu byť potrebné na zabezpečenie toho, aby rozvoj obchodu nebol ovplyvnený v takom rozsahu, že by to bolo v rozpore so záujmami Únie“ stanovujú:

„51. Požiadavky stanovené v oddieloch 2.1 a[ž] 2.8 zvyčajne postačujú na zabezpečenie toho, že pomoc nenaruší hospodársku súťaž spôsobom, ktorý by bol v rozpore so záujmami Únie.

52. Je možné, že za určitých výnimočných okolností, môže zostať vážnejšie narušenie vnútorného trhu nevyriešené a pomoc by mohla ovplyvniť obchod v takom rozsahu, ktorý by mohol byť v rozpore so záujmami Únie.

...

56. Ďalšou situáciou, v ktorej môže byť potrebné vykonať podrobnejšie posúdenie, je situácia, keď členský štát poverí bez uskutočnenia výberového konania, poskytovateľa služby vo verejnom záujme poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu na nevyhradenom trhu, kde sa už poskytujú podobné služby alebo možno očakávať, že sa budú poskytovať v blízkej budúcnosti v prípade absencie služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Tieto negatívne dosahy na rozvoj obchodu môžu byť snejšie, ak sa má služba všeobecného hospodárskeho záujmu ponúkať za sadzbu, ktorá je nižšia než náklady ktoréhokoľvek aktuálneho alebo potenciálneho poskytovateľa, takže by mohlo dôjsť k uzavretiu trhu. Komisia pri plnom rešpektovaní širokého priestoru pre voľné uváženie členských štátov, pokiaľ ide o definíciu služieb všeobecného hospodárskeho záujmu, môže preto požadovať zmeny, napríklad pokiaľ ide o pridelovanie pomoci, kde môže primerane preukázať, že by bolo možné poskytovať tú istú službu všeobecného hospodárskeho záujmu za rovnakých podmienok pre používateľov, a to spôsobom menej narúšajúcim hospodársku súťaž a pri menších nákladoch pre štát.“

- 8 Bod 60 rámca SVHZ v oddiele 2.10 s názvom „Transparentnosť“ uvádza:

„V prípade každej náhrady za službu všeobecného hospodárskeho záujmu patriacej do rozsahu pôsobnosti tohto oznámenia musí dotknutý členský štát uverejniť na internete alebo iným vhodným spôsobom tieto informácie:

- a) výsledky verejnej konzultácie alebo iné primerané nástroje uvedené v bode 14,
- b) obsah a trvanie záväzkov služby vo verejnom záujme,
- c) príslušný podnik a prípadne príslušné územie,
- d) ročné sumy pomoci poskytovanej podniku.“

Poľské právo

- 9 V Poľsku poštovú smernicu prebrala ustawa Prawo pocztowe (poštový zákon) z 23. novembra 2012 (Dz. U. z roku 2012, položka 1529) (ďalej len „poštový zákon“). Podľa článku 3 bodu 30 poštového zákona službami, ktoré patria do univerzálnej služby, sú v tomto členskom štáte služby, ktoré zahŕňajú zasielanie poštových listových zásielok a balíkov, ako aj zásielky pre nevidiacich, ktoré nie sú vykonávané určeným prevádzkovateľom v rámci jeho povinností univerzálnej služby.
- 10 Z článkov 45 a 46 tohto zákona vyplýva, že v rámci univerzálnej poštovej služby má byť doprava a distribúcia poštových listových zásielok a balíkov zabezpečená každý pracovný deň a nie menej ako 5 dní v týždni. Hmotnosť predmetných poštových zásielok nesmie presiahnuť 2 000 g, pričom hmotnosť balíkov môže dosahovať až 10 000 g.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 11 Poczta Polska (ďalej len „PP“) je poľská akciová spoločnosť, ktorej jediným akcionárom je Štátna pokladnica Poľskej republiky. V čase skutkových okolností vo veci samej jej činnosť zahŕňala najmä univerzálne poštové služby, ako aj kuriérske služby, pričom v Poľsku bola hlavným prevádzkovateľom týchto služieb.
- 12 Na základe článku 178 ods. 1 poštového zákona bolo vykonanie reformy poľskej poštovej služby zverené najprv a na obdobie troch rokov od 1. januára 2013 spoločnosti PP, ktorá tak bola poverená prevziať povinnosti poskytovateľa poštovej univerzálnej služby na celom území Poľska.
- 13 Poľské úrady teda 10. júna 2014 oznámili Komisii schému pomoci, ktorá sa jednak týkala mechanizmu rozdelenia čistých nákladov na povinnosti univerzálnej služby, a jednak zavedenia kompenzačného fondu, ktorý dopĺňa tento mechanizmus.
- 14 Kompenzačný fond bol čiastočne financovaný príspevkami, ktoré boli do uvedeného fondu povinní zaplatiť dotknutí poskytovatelia poštových služieb, ako aj čiastočne zo štátneho rozpočtu.
- 15 Konkrétne povinnosť príspevku uvedená v článku 108 ods. 2 poštového zákona sa týkala prevádzkovateľov poštových služieb poskytujúcich rovnocenné univerzálne služby, ktorých z toho získané ročné príjmy boli vyššie ako 1 milión poľských zlotých (PLN) (približne 218 603 eur). V každom prípade suma dlžná každým dotknutým prevádzkovateľom nemohla presahovať ročne strop 2 % jeho príjmov pochádzajúcich z tohto poskytovania univerzálnej služby.
- 16 Hoci sa pôvodne plánovalo, že tento mechanizmus pokryje obdobie od roku 2013 do roku 2026, nakoniec bol obmedzený listom, ktorý príslušné poľské orgány zaslali Komisii 5. januára 2015, na obdobie od roku 2013 do roku 2015 (ďalej len „vnútroštátny režim kompenzácie“ alebo „predmetné opatrenie“).
- 17 Žalobkyne, ktoré sú súčasťou poľskej skupiny Integer.pl S.A., mali povinnosť prispievať na financovanie kompenzačného fondu.
- 18 Dňa 26. novembra 2015 Komisia podľa článku 4 ods. 3 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9) prijala sporné rozhodnutie, v ktorom rozhodla nevzniesť námietku proti vnútroštátnemu režimu kompenzácie z dôvodu, že išlo o štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom. Podľa Komisie v súlade s kritériami uvedenými v oddieloch 2.1 až 2.8 rámca SVHZ predmetné opatrenie nemôže ovplyvniť obchodovanie v rozpore so záujmom Únie. Okrem toho zásady fungovania kompenzačného fondu neprinášajú závažné obmedzenia hospodárskej súťaže, a teda nekladú dodatočné požiadavky na zabezpečenie toho, aby rozvoj obchodovania nebol ovplyvnený v miere nezlučiteľnej so záujmami Únie.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 19 Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 30. mája 2016 podali odvolateľky žaloby na zrušenie sporného rozhodnutia.
- 20 Rozhodnutiami z 28. októbra 2016 predseda tretej komory Všeobecného súdu povolil Poľskej republike, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie.
- 21 Rozhodnutím predsedu tretej komory Všeobecného súdu zo 14. novembra 2016 boli žaloby odvolateľiek spojené na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj konečného rozhodnutia.

- 22 Odvolateľky na podporu svojich žalôb predložili sedem žalobných dôvodov, z ktorých prvé tri boli v podstate založené na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ v rozsahu, v akom rámec SVHZ a článok 7 poštovej smernice neboli dodržané, štvrtý bol založený na porušení článkov 7 a 8 tejto smernice, piaty na porušení článku 102 a článku 106 ods. 1 ZFEÚ, šiesty na porušení článkov 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie a siedmy na porušení povinnosti odôvodnenia.
- 23 Všeobecný súd v napadnutom rozsudku zamietol všetky žalobné dôvody a v dôsledku toho zamietol žaloby v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

- 24 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - zrušil sporné rozhodnutie a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy tohto odvolacieho konania, ako aj trovy prvostupňového konania.
- 25 Komisia a poľská vláda navrhujú Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolania a uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaniach

- 26 Odvolateľky na podporu svojich odvolaní uvádzajú štyri odvolacie dôvody, ktoré sa v podstate prekrývajú s prvými piatimi žalobnými dôvodmi ich žalôb o neplatnosť. Tieto odvolacie dôvody sú založené na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ, keďže neboli dodržané viaceré požiadavky rámca SVHZ (prvý až tretí odvolací dôvod), na porušení zásad Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa verejného obstarávania (prvý odvolací dôvod), ako aj na porušení článku 7 poštovej smernice (prvý, tretí a štvrtý odvolací dôvod).

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 27 Odvolateľky vo svojom prvom odvolacom dôvode jednak tvrdia porušenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ v rozsahu, v akom Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že požiadavky bodu 19 rámca SVHZ boli dodržané, a jednak porušenie zásad zákazu diskriminácie, rovnosti zaobchádzania a transparentnosti v rámci verejného obstarávania, ako aj nesprávny výklad článku 7 ods. 2 poštovej smernice.
- 28 Odvolateľky sa domnievajú, že aj keď členský štát určí poskytovateľa univerzálnej služby prostredníctvom právnych predpisov, mimo postupov verejného obstarávania, proces prijímania a uverejnenia zákona musí byť posúdený z hľadiska dodržania požiadaviek transparentnosti, zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania. V prejednávanej veci vnútroštátne orgány nesprávne určili dotknutých prevádzkovateľov tým, že uviedli mieru účasti na kompenzačnom fonde, ktorá bola o 100 % nižšia než sadzba, ktorá bola nakoniec zavedená, čím zbavili týchto prevádzkovateľov akéhokoľvek zisku a spôsobili im straty. Takýto spôsob určenia poskytovateľa univerzálnej služby je v rozpore s požiadavkou transparentnosti.

- 29 Odvolateľky vo svojej replike spresňujú, že prvý odvolací dôvod je prípustný v rozsahu, v akom výslovne uviedli, že Všeobecný súd dospel k nesprávnemu záveru, že samotná skutočnosť prijatia a uverejnenia právneho aktu, na základe ktorého PP poskytovala univerzálnu službu, postačuje na vyvodenie záveru, že požiadavky vyplývajúce z bodu 19 rámca SVHZ boli splnené.
- 30 Komisia a poľská vláda sa domnievajú, že prvý odvolací dôvod je neprípustný. Táto vláda dodáva, že uvedený odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 31 Podľa ustálenej judikatúry z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musia byť presne uvedené napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, ktoré osobitným spôsobom podporujú tento návrh. Odvolanie bez týchto náležitostí nemôže byť predmetom právneho posúdenia, ktoré umožňuje Súdnemu dvoru vykonávať funkcie, ktoré mu prislúchajú v danej oblasti a v rámci výkonu svojho preskúmania zákonnosti [rozsudok z 1. februára 2018, Panalpina World Transport (Holding) a i./Komisia, C-271/16 P, neuverejnený, EU:C:2018:59, bod 71, ako aj citovaná judikatúra].
- 32 Odvolateľky sa pritom v rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu v podstate obmedzujú na uvedenie požiadaviek, ktoré vyplývajú z bodu 19 rámca SVHZ v súvislosti s dodržaním zásad zákazu diskriminácie, rovnosti zaobchádzania a transparentnosti, pričom však presne neurčili nesprávne právne posúdenie, ktorým je poznačený napadnutý rozsudok.
- 33 V tomto kontexte treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo uvádzajú odvolateľky vo svojej replike, medzery zistené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, nie sú vyplnené jediným tvrdením, podľa ktorého Všeobecný súd dospel k záveru, že samotná skutočnosť prijať a uverejniť právny akt, na základe ktorého PP poskytovala univerzálnu službu, postačuje na vyvodenie záveru, že požiadavky vyplývajúce z bodu 19 rámca SVHZ sú splnené.
- 34 Navyše odvolateľky neposkytujú žiadne informácie, pokiaľ ide o údajné porušenie článku 7 ods. 2 poštovej smernice.
- 35 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod je neprípustný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 36 Odvolateľky v rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu v podstate tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 106 ods. 2 ZFEÚ tým, že nesprávne rozhodol, že požiadavky bodov 14 a 60 rámca SVHZ boli dodržané.
- 37 V prvej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolateľky spochybňujú body 46 až 48 a 51 napadnutého rozsudku a tvrdia, že na to, aby boli dodržané požiadavky bodu 14 rámca SVHZ, nestačí organizovať verejnú konzultáciu, ale je tiež potrebné preukázať, že táto konzultácia umožnila riadne zohľadniť potrebu služieb vo verejnom záujme alebo že uplatnenie iného vhodného prostriedku umožnilo zohľadniť záujmy konečných užívateľov a poskytovateľov.

- 38 V prejednávanej veci pritom neexistuje nijaký dokument alebo dôkaz potvrdzujúci odpoveď poľskej vlády na pripomienku predloženú odvolateľkami počas verejnej konzultácie v septembri 2010, pokiaľ ide o ich kritiku týkajúcu sa sadzby príspevku vo výške 1 %, ktorá preukazuje najmä nedôvodnosť tejto pripomienky.
- 39 Aj keď Všeobecný súd nevyvodil vhodné závery, dôvody uvedené v bode 137 napadnutého rozsudku preukazujú, do akej miery mala táto verejná konzultácia iluzórnu povahu a riadne nezohľadnila potreby používateľov ani poskytovateľov. Zvýšenie sadzby príspevku z 1 % na 2 % by totiž viedlo k zbaveniu alternatívnych prevádzkovateľov povinných prispievať na financovanie čistých nákladov takmer všetkých dosiahnutých ziskov, k uloženiu povinnosti poskytovateľovi univerzálnej služby pokryť 95 % celkových čistých nákladov, ako aj k minimalizovaniu príspevku zo štátnej pokladnice a k účinnému preneseniu celého financovania na trh napriek zmiešanej povahe kompenzačného fondu (účasť prevádzkovateľov a štátneho rozpočtu).
- 40 Odvolateľky okrem toho spochybňujú tvrdenie Všeobecného súdu v bode 48 napadnutého rozsudku, podľa ktorého vzhľadom na to, že prevádzkovatelia sa mohli vyjadriť k sadzbe príspevku vo výške 1 %, nebolo *de facto* potrebné obnoviť konzultáciu týkajúcu sa zmenenej sadzby príspevku vo výške 2 %. Je totiž zjavné, že výška vyššej či nižšej sadzby je významná pre pripomienky a stanoviská formulované počas verejnej konzultácie, najmä vzhľadom na skutočnosť, že jej posúdenie musí byť spojené so ziskovosťou dotknutej činnosti. Stanovisko Všeobecného súdu pritom vedie k tomu, že verejná konzultácia je zbavená akéhokoľvek zmyslu, keďže stanoviská oslovených prevádzkovateľov nemusia byť vôbec zohľadnené, a táto konzultácia môže viesť k prijatiu rozhodnutí proti postojom vyjadreným počas tohto konania, ako to bolo v prejednávanej veci.
- 41 V druhej časti druhého odvolacieho dôvodu týkajúcej sa požiadaviek vyplývajúcich z bodu 60 rámca SVHZ odvolateľky jednak tvrdia, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Všeobecný súd v bode 54 napadnutého rozsudku, z tohto bodu 60 jasne vyplýva, že výsledky verejnej konzultácie musia byť uverejnené osobitne. V každom prípade poľská vláda takéto výsledky neuverejnila ani osobitne, ani v spojení s uverejnením poštového zákona.
- 42 Z bodov 14 až 16 rámca SVHZ jednak jasne vyplýva, že na účely splnenia svojich záväzkov poľská vláda mala uverejniť nielen poverenie zverujúce spoločnosti PP poskytovanie univerzálnej služby, t. j. poštový zákon spresňujúci povinnosti verejnej služby a metódy výpočtu náhrady, ale aj výsledky verejnej konzultácie.
- 43 Poľská vláda sa domnieva, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu je neprípustná, keďže otázky, či bola, alebo nebola potrebná nová konzultácia, či mohli žalujúce spoločnosti účinne uplatniť svoje pripomienky, a aké boli dôvody poľských orgánov, sú otázkami skutkovej povahy. Komisia a táto vláda sa okrem toho domnievajú, že tento druhý odvolací dôvod, ako aj tretiu časť tretieho odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodné.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 44 Pokiaľ ide o prvú časť druhého odvolacieho dôvodu založenú na porušení bodu 14 rámca SVHZ, odvolateľky v podstate tvrdia, že na účely dosiahnutia súladu s týmto bodom 14 nestačí organizovať verejnú konzultáciu, ale je potrebné tiež dokázať, že táto konzultácia umožnila zohľadniť záujmy konečných používateľov a poskytovateľov. V situácii, keď sa výška sadzby kompenzácie zdvojnásobila v porovnaní so sumou, o ktorej sa diskutovalo počas verejnej konzultácie, by pritom stanovisko Všeobecného súdu, podľa ktorého nebolo potrebné obnoviť konzultáciu, zbavil takúto konzultáciu akéhokoľvek významu.

- 45 Na úvod treba pripomenúť, že ako správne pripomenul Všeobecný súd v bode 44 napadnutého rozsudku, pri výkone svojej právomoci posúdenia podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ Komisia môže prijať pravidlá postupu s cieľom stanoviť kritériá, na základe ktorých zamýšľa vyhodnotiť zlučiteľnosť opatrení pomoci spojených s riadením SVHZ, ktoré plánujú členské štáty, s vnútorným trhom. Prijatím takých pravidiel postupu, ako sú stanovené v rámci SVHZ, a oznámením prostredníctvom ich uverejnenia, že odteraz ich bude uplatňovať na príslušné prípady, sa Komisia sama obmedzuje pri výkone uvedenej právomoci voľnej úvahy a v zásade sa nemôže od týchto pravidiel odchýliť bez toho, aby nebola prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia všeobecných právnych zásad, akými sú zásada rovnosti zaobchádzania alebo zásada ochrany legitímnej dôvery (pozri analogicky rozsudky z 8. marca 2016, Grécko/Komisia, C-431/14 P, EU:C:2016:145, body 68 a 69, ako aj z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, body 39 a 40).
- 46 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa bodu 14 rámca SVHZ „pokiaľ ide o rozsah uplatňovania zásad stanovených [v tomto rámci], členské štáty by mali preukázať, že riadne zvažili potrebu služieb vo verejnom záujme podporovaných prostredníctvom verejnej konzultácie alebo iných vhodných nástrojov, aby tak zohľadnili záujmy používateľov a poskytovateľov. Táto požiadavka sa neuplatňuje, ak je zjavné, že nová konzultácia neposkytne žiadny významný prínos nad rámec súčasnej konzultácie“.
- 47 Treba teda uviesť, že Všeobecný súd správne potvrdil v bode 46 napadnutého rozsudku, že zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že organizácia verejnej konzultácie nie je povinná, keďže taký postup totiž predstavuje iba jeden z vhodných prostriedkov, ktoré môže členský štát použiť s cieľom zobrať do úvahy potreby dotknutej verejnej služby a zohľadniť záujmy používateľov, ako aj poskytovateľov služieb.
- 48 Všeobecný súd okrem toho v bodoch 47 a 48 napadnutého rozsudku uvádza, že vzhľadom na to, že počas verejnej konzultácie v septembri 2010 odvolateľky mohli účinne uplatniť svoje pripomienky vo veci podmienok týkajúcich sa fungovania kompenzačného fondu tým, že mohli okrem iného vyjadriť svoj nesúhlas s nižšou ako nakoniec stanovenou sadzbou, pričom, uvádzajúc, že ju považujú už za nadmernú, nová konzultácia by v tomto bode nemala „žiadny významný prínos“ v zmysle bodu 14 rámca SVHZ.
- 49 Treba pritom uviesť, že Všeobecný súd tým uplatnil bod 14 rámca SVHZ, pričom sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď preskúmal otázku, či z hľadiska relevantných informácií v spise, ktorý mu bol predložený, a najmä vzhľadom na verejnú konzultáciu v septembri 2010, bolo zrejmé, že nová verejná konzultácia by nemala žiadny významný prínos v súlade s druhou vetou tohto bodu 14. Navyše odvolateľky vôbec netvrdia, že Všeobecný súd v tejto súvislosti použil odlišné právne kritérium, ako je to požadované v uvedenom bode 14.
- 50 Za týchto podmienok treba uviesť, že skutočnosť, že odvolateľky v podstate tvrdia, ako vyplýva z bodov 39 a 40 tohto rozsudku, že zvýšenie sadzby kompenzácie o 100 % medzi sadzbou, o ktorej sa diskutovalo počas verejnej konzultácie v septembri 2010, a sadzbou, ktorá bola nakoniec prijatá v spornom rozhodnutí príslušnými poľskými orgánmi, znamená, že nová verejná konzultácia by mala nevyhnutne významný prínos, vedie k žiadosti, aby Súdny dvor skúmal posúdenie skutkového stavu vykonané Všeobecným súdom.
- 51 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, Súdny dvor pritom nemal právomoc skúmať takéto posúdenie v rámci odvolania, s výnimkou skreslenia, ktoré v prejednávanej veci nebolo tvrdené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. novembra 2019, LS Cable & System/Komisia, C-596/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:1025, bod 24, ako aj citovanú judikatúru).
- 52 Prvú časť druhého odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť.

- 53 Pokiaľ ide o druhú časť tohto druhého odvolacieho dôvodu, odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že v bode 54 napadnutého rozsudku nezohľadnil požiadavky vyplývajúce z bodu 60 rámca SVHZ. Z tohto bodu 60 tak jednak jasne vyplýva, že na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd, výsledky verejnej konzultácie musia byť uverejnené osobitne. Všeobecný súd sa jednak nesprávne domnieval, že poľská vláda si splnila svoju povinnosť uverejniť výsledky verejnej konzultácie uverejnením poštového zákona.
- 54 Podľa bodu 60 písm. a) rámca SVHZ v prípade každej náhrady za SVHZ patriacej do pôsobnosti tohto oznámenia musí dotknutý členský štát uverejniť prostredníctvom internetu alebo iným vhodným spôsobom uvedeným v bode 14 tohto rámca okrem iného výsledky verejnej konzultácie.
- 55 Všeobecný súd v bode 54 napadnutého rozsudku najprv uviedol, že v odôvodnení 158 sporného rozhodnutia Komisia bez toho, aby sa dopustila nesprávneho skutkového posúdenia, konštatovala, že poštový zákon bol uverejnený. Následne rozhodol, že z bodu 60 rámca SVHZ nevyplýva členskému štátu povinnosť uverejniť výsledky verejnej konzultácie osobitne. Nakoniec Všeobecný súd vyvodil zo skutočnosti, že podľa úvah uvedených v bodoch 46 až 50 napadnutého rozsudku sa mohla Komisia platne domnievať, že požiadavka transparentnosti uvedená v bode 14 rámca SVHZ bola dodržaná, že jej tomu zodpovedajúci záver uvedený v odôvodnení 160 sporného rozhodnutia neobsahuje nesprávne posúdenie.
- 56 V tejto súvislosti treba uviesť, že zo znenia bodu 60 písm. a) rámca SVHZ vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia odvolateľky, členské štáty nie sú povinné zverejniť výsledky verejnej konzultácie osobitne, keďže tieto výsledky môžu byť uvedené napríklad v akte, ktorým členský štát zveruje dotknutému podniku zodpovednosť za správu SVHZ.
- 57 Skutočnosť, že poštový zákon, v prípade ktorého nebolo spochybnené, že obsahuje základné prvky týkajúce sa spôsobov výpočtu náhrady a výšky tejto náhrady, bol uverejnený, nevyhnutne neznamená, že Poľská republika si splnila povinnosť stanovenú v bode 60 písm. a) rámca SVHZ, a to uverejniť výsledky verejnej konzultácie, v prejednávanej veci v septembri 2010.
- 58 V tejto súvislosti poľská vláda tvrdí, že táto povinnosť bola skutočne splnená, keďže pojem „výsledky verejnej konzultácie“ v zmysle tohto bodu 60 písm. a) v skutočnosti zodpovedá rozhodnutiu priznať osobitnú náhradu podľa stanovených podmienok a že v dôsledku toho uverejnenie týchto posledných uvedených skutočností obsiahnutých v poštovom zákone znamená, že uvedené výsledky boli tiež uverejnené.
- 59 Treba však uviesť, že vzhľadom na jasné znenie bodu 60 písm. a) rámca SVHZ nemožno v zmysle tohto bodu prijať takýto výklad povinnosti uverejnenia výsledkov verejnej konzultácie. V tejto súvislosti treba spresniť, že ak sa členský štát rozhodne splniť povinnosť uverejnenia výsledkov verejnej konzultácie prostredníctvom uverejnenia aktu, ktorým bola zverená správa SVHZ, na účely toho, aby táto povinnosť nebola zbavená potrebného účinku, je potrebné, aby toto uverejnenie výslovne odkazovalo s dostatočnou úrovňou presnosti na výsledky verejnej konzultácie dosiahnuté v rámci postupu, ktorý viedol k prijatiu uvedeného aktu.
- 60 Z toho vyplýva, že tvrdenie Všeobecného súdu uvedené v prvej vete bodu 54 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Komisia bez toho, aby sa dopustila nesprávneho skutkového posúdenia, konštatovala, že poštový zákon „bol uverejnený“, nepostačuje na odôvodnenie záveru, že si poľská vláda splnila v zmysle bodu 60 písm. a) rámca SVHZ povinnosť uverejnenia výsledkov verejnej konzultácie v septembri 2010.
- 61 To isté platí, pokiaľ ide o potvrdenie Všeobecného súdu uvedenom v poslednej vete bodu 54 napadnutého rozsudku, podľa ktorého skutočnosť, že Komisia sa mohla domnievať, že požiadavka transparentnosti uvedená v bode 14 rámca SVHZ bola dodržaná, umožňuje dospieť k záveru, že sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď tvrdila, že požiadavka transparentnosti bola splnená.

- 62 Požiadavky vyplývajúce z uvedeného bodu 14 týkajúce sa dôkazu zohľadnenia potreby služieb vo verejnom záujme prostredníctvom verejnej konzultácie alebo iných vhodných prostriedkov, nemožno totiž považovať za rovnocenné požiadavke transparentnosti stanovenej v bode 60 písm. a) rámca SVHZ, ktorá sa týka konkrétne uverejnenia výsledkov verejnej konzultácie. Skutočnosť, že členský štát splnil požiadavky uvedené v bode 14 rámca SVHZ preto nevyhnutne neznamená, že splnil aj povinnosť transparentnosti v zmysle bodu 60 písm. a) tohto rámca.
- 63 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa v bode 54 napadnutého rozsudku dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení, pokiaľ ide o výklad požiadaviek vyplývajúcich z bodu 60 rámca SVHZ.
- 64 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu nemôže viesť k neplatnosti napadnutého rozsudku, ak sa jeho výrok javí opodstatnený z iných právnych dôvodov (rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 73, ako aj citovaná judikatúra).
- 65 V prejednávanej veci z odôvodnenia 122 sporného rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že Poľská republika nemusela preukázať, že v súlade s požiadavkami bodu 14 rámca SVHZ riadne zvažila potrebu služieb vo verejnom záujme podporovaných prostredníctvom verejnej konzultácie alebo iných vhodných nástrojov, pretože povinnosti verejnej služby udelené spoločnosti PP zodpovedali požiadavkám v oblasti univerzálnych poštových služieb vyplývajúcich z poštovej smernice. Komisia tiež konštatovala v uvedenom odôvodnení 122, že verejná konzultácia o poštovom zákone, ako aj o právnych predpisoch, ktorými sa vykonáva tento zákon, sa v každom prípade organizovala. V tejto súvislosti použitie výrazov v anglickom jazyku „in any event“ preukazuje, že toto posledné uvedené konštatovanie Komisie sa zdá byť uvedené len pre úplnosť.
- 66 V bode 50 napadnutého rozsudku, ktorý odvolateľky v rámci odvolaní nespochybnili, pritom Všeobecný súd potvrdil uvedené posúdenie Komisie nachádzajúce sa v odôvodnení 122 napadnutého rozhodnutia v tom zmysle, že tým, že poľské orgány splnili požiadavky vyplývajúce z poštovej smernice, už nemali povinnosť splniť povinnosti stanovené v bode 14 rámca SVHZ.
- 67 Z toho vyplýva, že nesprávne posúdenia, ktorých sa dopustil Všeobecný súd a ktoré boli konštatované v bode 63 tohto rozsudku, pokiaľ ide o výklad požiadaviek vyplývajúcich z bodu 60 rámca SVHZ, konkrétne požiadavky uverejniť výsledky verejnej konzultácie uvedené v bode 14 tohto rámca v zmysle tohto bodu 60 písm. a) nie sú takej povahy, aby ovplyvnili záver Všeobecného súdu, pokiaľ ide o zamietnutie žalôb odvolateľiek.
- 68 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhej časti druhého odvolacieho dôvodu nemožno vyhovieť a že tento odvolací dôvod treba zamietnuť v celom rozsahu.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 69 Tretí odvolací dôvod, ktorý pozostáva zo štyroch častí je založený jednak na porušení článku 106 ods. 2 ZFEÚ v rozsahu, v akom Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že požiadavky bodu 52 rámca SVHZ boli dodržané, a jednak na porušení článku 7 ods. 1 a 3 až 5 poštovej smernice.
- 70 Pokiaľ ide o prvú časť tohto odvolacieho dôvodu, odvolateľky spochybňujú body 84 až 86 napadnutého rozsudku a v podstate uplatňujú diskriminačnú povahu kompenzačného fondu, ako aj nesprávne prebratie článku 7 ods. 3 a 4 poštovej smernice vykonané poľskou vládou.

- 71 Stanovisko Všeobecného súdu je nekoherentné v rozsahu, v akom sa domnieval, že poštové služby nepredstavujú služby rovnocenné univerzálnym službám, pričom rozhodol, že z hľadiska spotrebiteľov išlo o takýto prípad pri službách patriacich do univerzálnej služby.
- 72 Po prvé odvolateľky tvrdia, že pokiaľ ide spôsoby poskytovania týchto služieb, ich tvorby cien a iné právne požiadavky, neexistuje žiadna podobnosť medzi univerzálnou službou a službami patriacimi do univerzálnej služby. Tieto dva druhy služieb sa podstatne odlišujú.
- 73 V prvom rade má byť univerzálna služba predovšetkým poskytovaná jednotným spôsobom a v súlade s určeným rozdelím poštových úradov, ako aj na základe osobitnej sadzby dopravy listových zásielok. Poskytovatelia služieb patriacich do univerzálnej služby pritom nepodliehajú žiadnemu z týchto obmedzení.
- 74 Univerzálna služba by sa mala poskytovať za prijateľné ceny schválené vnútroštátnym regulačným poštovým orgánom, zatiaľ čo poskytovatelia služieb, ktoré patria do univerzálnej služby, môžu slobodne určovať ceny týchto služieb. Komisia pritom použila jednotný percentuálny podiel pre tieto dva druhy služieb, zatiaľ čo účtovné závierky spoločnosti PP z titulu poskytovania uvedených druhov služieb sú veľmi odlišné. Tieto závierky preukazujú nesprávnosť záverov Všeobecného súdu týkajúcich sa rovnakého zaobchádzania s univerzálnou službou a so službami, ktoré patria do univerzálnej služby z dôvodu ich údajne podobných vlastností.
- 75 Univerzálna služba napokon vyžaduje, aby prevádzkovateľ zaručil vyberanie poštových schránok na prijímanie pošty a doručovanie poštových zásielok, a to najmenej každý pracovný deň a najmenej päť dní do týždňa, okrem sviatkov, a aby umožnil odosielateľovi získať potvrdenie o doručení doporučenej zásielky. Vnútroštátne právne predpisy pritom nestanovujú takúto požiadavku pre služby patriace do univerzálnej služby, pričom uvedená požiadavka mohla vyplývať zo zmluvných povinností prevádzkovateľa, avšak bez toho, aby bola charakteristickým znakom týchto služieb.
- 76 Po druhé odvolateľky tvrdia, že tvrdenie Všeobecného súdu v bode 85 napadnutého rozsudku je nepresné a v rozpore s matematickými princípmi z dôvodu, že percentuálny podiel vyplatený spoločnosťou PP do kompenzačného fondu nemôže byť v žiadnom prípade vyšší ako príspevok iných prevádzkovateľov poštových služieb.
- 77 Po tretie, pokiaľ ide o bod 86 napadnutého rozsudku, odvolateľky pripomínajú, že univerzálna služba sa poskytuje vo verejnom záujme za takmer monopolných podmienok, zatiaľ čo služby patriace do univerzálnej služby predstavujú liberalizované odvetvie trhu, ktoré charakterizuje silná hospodárska súťaž.
- 78 V rámci druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 5 poštovej smernice z dôvodu neprimeranosti kompenzačného fondu.
- 79 Po prvé Všeobecný súd pri skúmaní žalôb vôbec nezohľadnil otázku týkajúcu sa rozdielu medzi váženými priemernými kapitálovými nákladmi (VPKN) prijatými na výpočet financovania čistých nákladov stanovených na 10,82 % a úrovňou ziskovosti rovnocenných služieb, z ktorej Komisia vychádzala pri určení primeranosti príspevku vo výške 2 % príjmov. Keďže minimálna kapitálová cena bola pre odvetvie trhu s poštovými službami stanovená na 10,82 %, bolo by zjavne rozporuplné domnievať sa, ako to urobila Komisia a potom Všeobecný súd, že úroveň ziskovosti vo výške 5,5 % pri rovnocenných službách umožňuje prispôsobiť sadzbu príspevku na 2 % ako sadzbu, ktorá nepredstavuje vylučujúci faktor skutočných konkurentov z trhu, ani faktor, ktorý by ich odradzoval od vstupu na trh.
- 80 Po druhé sa odvolateľky domnievajú, že závery Všeobecného súdu nie sú v prejednávanej veci podložené dôkazmi. Aj za predpokladu, že by Komisia nemala k dispozícii iné informácie, ako tie, ktoré sa týkajú úrovne ziskovosti spoločnosti PP, boli závery, ktoré vyvodila, v každom prípade nepresné.

- 81 Komisia mala zároveň stanoviť, že rok 2013 bol prvým rokom liberalizácie trhu poštových služieb a že v dôsledku toho zvýšenie hospodárskej súťaže na trhu služieb patriacich do univerzálnej služby je spojené so znížením ziskovosti.
- 82 Odvolateľky navyše spochybňujú stanovisko Všeobecného súdu, podľa ktorého len rok 2013, ktorý skutočne predstavuje jediný rok, počas ktorého odvolateľky dosiahli úroveň ziskovosti stanovenú Komisiou, je v týchto sporoch relevantný, keďže Komisia pri prijatí sporného rozhodnutia nemohla vedieť, či čisté náklady nevznikli aj za rok 2015.
- 83 Napokon zriadenie kompenzačného fondu vyžaduje tiež zavedenie mechanizmu ochrany pred nadmernými výhodami. Kompenzačný fond mal totiž zohľadniť zisky dosiahnuté určeným prevádzkovateľom v posledných rokoch, najmä pokiaľ prevádzkovateľ nebol určený prostredníctvom výberového konania, ako aj konkrétnu situáciu na trhu počas počiatočnej fázy jeho liberalizácie.
- 84 V rámci tretej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 5 poštovej smernice tým, že neuznal nedostatok transparentnosti procesu vytvárania kompenzačného fondu. V tejto súvislosti Všeobecný súd nesprávne odkázal na rozsudok z 12. decembra 2014, *Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada* (T-643/11, EU:T:2014:1076).
- 85 Odvolateľky pripomínajú, že pred Všeobecným súdom tvrdili, že konečná forma fondu a maximálna účasť na financovaní (2 % príjmov) neboli predmetom konzultačného postupu a že dotknuté osoby nemohli predložiť svoje pripomienky. V prejednávanej veci je teda relevantná judikatúra vychádzajúca z rozsudku z 1. októbra 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada* (C-141/08 P, EU:C:2009:598), pretože nemožno vylúčiť, že vláda by zmenila svoj postoj, ak by dotknuté osoby mohli vyjadriť svoje stanovisko, pokiaľ ide o zdvojnásobenie maximálnej miery účasti na financovaní.
- 86 Pokiaľ ide o štvrtú časť tretieho odvolacieho dôvodu, odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd v bodoch 153 až 156 napadnutého rozsudku porušil článok 7 ods. 3 poštovej smernice z dôvodu nesplnenia podmienky týkajúcej sa neprimeraného finančného zaťaženia.
- 87 V prvom rade sa odvolateľky domnievajú, že na rozdiel od rozsudkov zo 6. októbra 2010, *Komisia/Belgicko* (C-222/08, EU:C:2010:583), ako aj zo 6. októbra 2010, *Base a i.* (C-389/08, EU:C:2010:584), vnútroštátna právna úprava stanovuje, že vzhľadom na to, že čisté náklady vedú k stratám, výška týchto strát predstavuje automaticky neprimerané zaťaženie pre PP. Tento predpoklad znamená, že ani výška strát, ani osobitný charakter spoločnosti PP, ako sú kvalita jej zariadenia, jej hospodárska a finančná situácia alebo jej účasť na trhu, nemusia byť skúmané, pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa neprimeraného zaťaženia.
- 88 Vzhľadom na veľkú konvergenciu právnych predpisov Únie týkajúcich sa financovania univerzálnej služby na telekomunikačnom a poštovom trhu, treba postoj Súdneho dvora vyjadrený vo vyššie citovaných rozsudkoch zohľadniť v prejednávanej veci. V tejto súvislosti je metóda používaná vnútroštátnou právnou úpravou na účely financovania čistých nákladov univerzálnej služby nezlučiteľná so vzorom financovania stanovenom v poštovej smernici.
- 89 Stanovisko odvolateľiek, pokiaľ ide o spôsob výpočtu nespravodlivého zaťaženia určeného prevádzkovateľa, okrem toho potvrdzuje Správa skupiny európskych regulačných orgánov v oblasti poštových služieb z roku 2012 s názvom „*Net Cost calculation and Evaluation of a Reference Scenario*“ (Výpočet čistých nákladov a hodnotenie referenčného scenára), ako aj právna náuka.
- 90 Odvolateľky ďalej tvrdia, že došlo k porušeniu zásady jednotného výkladu práva Únie z dôvodu, že v Poľsku vnútroštátne súdy, ktoré rozhodujú o žalobách proti rozhodnutiam národného regulačného orgánu týkajúcim sa poštového trhu, nezohľadňujú návrhy na začatie prejudiciálnych konaní podané na Súdny dvor v priebehu konania.

- 91 Napokon je vnútroštátna právna úprava nedostatočná, keďže v rámci súdneho preskúmania v zásade nemožno skúmať rozhodnutie vo veci samej.
- 92 Odvolateľky vo svojich replikách uvádzajú že v rámci prvej, druhej a štvrtej časti tretieho odvolacieho dôvodu výslovne určili odôvodnenia napadnutého rozsudku a že predložili tiež tvrdenia, ktoré sa netýkali spochybnenia skutočností, ale nesprávnej právnej kvalifikácie služieb patriacich do univerzálnej služby vykonanej Všeobecným súdom, ako aj preukázania, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil právo Únie, pokiaľ ide o porušenie článku 7 ods. 1 a 3 až 5 poštovej smernice.
- 93 Komisia sa domnieva, že prvá, druhá a štvrtá časť tretieho odvolacieho dôvodu sú neprípustné a že tento odvolací dôvod je v každom prípade v celom rozsahu nedôvodný. Pokiaľ ide o poľskú vládu, domnieva sa, že odvolací dôvod je neprípustný v celom rozsahu a v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 94 V rámci prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky v podstate spochybňujú body 84 až 86 napadnutého rozsudku a tvrdia, že kompenzačný fond má diskriminačnú povahu, ako aj nesprávne prebratie článku 7 ods. 3 a 4 poštovej smernice vykonané poľskou vládou.
- 95 Po prvé treba uviesť, že tvrdenia predložené odvolateľkami a zhrnuté v bodoch 70 až 77 tohto rozsudku na podporu prvej časti tohto odvolacieho dôvodu majú v podstate spochybníť posúdenie skutkového stavu vykonané Všeobecným súdom uvedené v bodoch 84 a 85 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o vzájomnú zameniteľnosť univerzálnych poštových služieb a rovnocenných služieb, ako aj o následky, ktoré sa majú vyvodiť z metódy výpočtu výšky príspevku na ťarchu spoločnosti PP.
- 96 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že Všeobecný súd je jediný príslušný na konštatovanie a posúdenie relevantných skutočností, ako aj na posúdenie dôkazných prostriedkov. S výnimkou prípadu ich skreslenia preto posúdenie skutkových okolností a dôkazov nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania [rozsudok z 13. februára 2020, Grécko/Komisia (Trvalé pasienky), C-252/18, EU:C:2020:95, bod 59 a citovaná judikatúra].
- 97 V prejednávanej veci treba konštatovať, že odvolateľky netvrdia, že by došlo ku skresleniu skutkových okolností a dôkazov skúmaných Všeobecným súdom.
- 98 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa bodu 86 napadnutého rozsudku, odvolateľky dostatočne jasne neuvádzajú nesprávne právne posúdenie, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, čo vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 31 tohto rozsudku bráni Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie zákonnosti posúdenia zo strany Všeobecného súdu.
- 99 Z toho vyplýva, že prvá časť tretieho odvolacieho dôvodu je v celom rozsahu neprípustná a treba ju zamietnuť.
- 100 Druhá časť tretieho odvolacieho dôvodu je založená na údajnom porušení článku 7 ods. 5 poštovej smernice z dôvodu neprimeranosti kompenzačného fondu. Rovnako ako pri časti argumentácie týkajúcej sa prvej časti tohto odvolacieho dôvodu sa pritom argumentácia na podporu tejto druhej časti v podstate týka spochybnenia posúdenia skutkového stavu vykonaného Všeobecným súdom, pokiaľ ide o skúmanie proporcionality kompenzačného fondu vykonaného týmto súdom, z hľadiska dôkazov, ktoré mu boli predložené bez toho, aby sa v tejto súvislosti namietalo akékoľvek skreslenie.
- 101 Druhá časť tretieho odvolacieho dôvodu je preto taktiež neprístupná a treba ju preto zamietnuť.

- 102 V rámci tretej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky v podstate tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 5 poštovej smernice tým, že neuznal nedostatok transparentnosti procesu vytvárania kompenzačného fondu.
- 103 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 45 až 52 tohto rozsudku týkajúcich sa skúmania prvej časti druhého odvolacieho dôvodu, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď v bodoch 47 a 48 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že odvolateľky mohli účinne uplatniť svoje pripomienky a že nová konzultácia by nemala „žiadny významný prínos“ v zmysle bodu 14 rámca SVHZ vo vzťahu k verejnej konzultácii v septembri 2010.
- 104 Za týchto podmienok a bez toho, aby Súdny dvor mohol rozhodnúť o prípustnosti tretej časti tretieho odvolacieho dôvodu, treba konštatovať, že vzhľadom na to, že odvolateľky v rámci tejto časti netvrdia ani nepreukazujú, že povinnosť dodržať zásadu transparentnosti stanovenú v článku 7 ods. 5 poštovej smernice vyžaduje v prejednávanej veci rozsiahlejšiu konzultáciu s dotknutými stranami, než je konzultácia vyplývajúca z bodu 14 rámca SVHZ, dôvody uvedené v bodoch 45 až 51 tohto rozsudku stačia na konštatovanie toho, že uvedená časť je nedôvodná.
- 105 Pokiaľ ide o štvrtú časť tretieho odvolacieho dôvodu, Všeobecný súd v bodoch 153 až 156 napadnutého rozsudku porušil článok 7 ods. 3 poštovej smernice z dôvodu nesplnenia podmienky týkajúcej sa neprimeraného finančného zaťaženia.
- 106 Treba uviesť, ako uvádzajú Komisia a poľská vláda, že napriek tomu, že odvolateľky opakujú a uvádzajú sporné body napadnutého rozsudku, treba túto štvrtú časť zamietnuť ako neprípustnú.
- 107 Pokiaľ totiž ide o časť argumentácie predloženej odvolateľkami v rámci uvedenej štvrtej časti, ktorá je zhrnutá v bodoch 87 až 89 a 91 tohto rozsudku, treba uviesť, že touto argumentáciou sa odvolateľky v podstate obmedzili na spochybnenie obsahu sporného rozhodnutia, ako aj rozhodnutia poštového zákona bez toho, aby sa v akomkoľvek momente podrobne týkali posúdenia vykonaného Všeobecným súdom, a uvádzali, v čom sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 108 Súdny dvor už pritom rozhodol, že tvrdenia v odvolaní, ktoré nie sú zamerané proti rozsudku, ktorý vydal Všeobecný súd po návrhu na zrušenie rozhodnutia, ale proti rozhodnutiu, ktorého zrušenie sa navrhuje na Všeobecnom súde, sú zjavne neprípustné (uznesenie z 27. septembra 2012, Brighton Collectibles/ÚHVT a Felmar, C-624/11 P, neuvverejnené, EU:C:2012:598, bod 35).
- 109 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa porušenia zásady jednotného výkladu práva Únie zhrnuté v bode 90 tohto rozsudku, stačí konštatovať, že odvolateľky presne neurčili nesprávne právne posúdenie, ku ktorému došlo v napadnutom rozsudku.
- 110 V každom prípade treba zdôrazniť, že štvrtá časť tretieho odvolacieho dôvodu je taktiež nedôvodná.
- 111 Odvolateľky v podstate spochybňujú metódu použitú poľskými orgánmi, ktorú potvrdila Komisia, podľa ktorej vzhľadom na to, že čisté náklady poskytovania univerzálnej služby spôsobujú poskytovateľovi týchto služieb straty, výška týchto strát predstavuje neprimerané finančné zaťaženie pre tohto poskytovateľa v zmysle článku 7 ods. 3 poštovej smernice. Odvolateľky sa konkrétne domnievajú, že preskúmanie podmienky týkajúcej sa „neprimeraného finančného zaťaženia“ musí zodpovedať preskúmaniu, ktoré vyžaduje Súdny dvor, najmä v rozsudkoch zo 6. októbra 2010, Komisia/Belgicko (C-222/08, EU:C:2010:583, body 49 a 50), ako aj zo 6. októbra 2010, Base a i. (C-389/08, EU:C:2010:584, body 42 a 43), ktoré sa týkajú porovnateľnej oblasti univerzálnej služby elektronických komunikácií, ktorá by znamenala skúmanie osobitnej situácie dotknutého podniku na základe súboru skutočností, ako sú najmä kvalita jeho zariadenia, jeho hospodárska a finančná situácia a jeho účasť na trhu.

- 112 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že v bode 153 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate konštatoval, že v súlade s článkom 7 ods. 3 poštovej smernice poštový zákon vyžaduje od príslušného vnútroštátneho orgánu, aby určil, či povinnosti univerzálnej služby predstavujú pre určeného poskytovateľa neprimerané finančné zaťaženie. Podľa Všeobecného súdu v prejednávanej veci ide o takú skutočnosť, keďže z odôvodnenia 16 sporného rozhodnutia vyplýva, že poľskému poštovému regulátorovi prináleží vykonať toto posúdenie podľa poštového zákona, ktorým bola uvedená poštová smernica vykonaná.
- 113 Toto posledné tvrdenie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o povinnosť tohto poštového regulátora overiť, či povinnosti univerzálnej služby predstavujú v zmysle článku 7 ods. 3 poštovej smernice neprimeranú finančnú záťaž pre určeného poskytovateľa, pritom nebolo odvolateľkami spochybnené.
- 114 Po druhé v bode 156 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že predmetné opatrenie nezakladá žiadne automatické právo na kompenzáciu čistých nákladov povinností univerzálnej služby spoločnosti PP, keďže, ako vyplýva z odôvodnení 16, 84 až 87 a 144 sporného rozhodnutia, toto právo vzniká, iba ak poskytovanie univerzálnej služby vedie k účtovným stratám. Všeobecný súd v tomto bode 156 dodáva, že právo na kompenzáciu zodpovedá najnižšej z príslušných súm, teda buď účtovným stratám vyplývajúcim z poskytovania univerzálnej služby, alebo čistým nákladom povinností univerzálnej služby, čo znamená, ako uvádza Komisia v odôvodnení 144 sporného rozhodnutia, že predmetné opatrenie je viac reštriktívne ako rámec SVHZ, ktorý by potenciálne umožňoval úplnú kompenzáciu čistých nákladov povinností univerzálnej služby.
- 115 Za predpokladu, že judikatúra vyplývajúca z rozsudkov zo 6. októbra 2010, Komisia/Belgicko (C-222/08, EU:C:2010:583), a zo 6. októbra 2010, Base a i. (C-389/08, EU:C:2010:584), je uplatniteľná v rámci výkladu poštovej smernice, treba pritom jednak uviesť, že konštatovanie v bode 156 napadnutého rozsudku, podľa ktorého právo na kompenzáciu vzniká len, ak poskytovanie univerzálnych služieb zahŕňa účtovné straty pre podnik poverený poskytovaním týchto služieb, umožňuje domnievať sa, že kritérium použité Súdny dvorom v rámci tejto judikatúry, t. j. že dotknuté zaťaženie je pre predmetný podnik „nadmerné z hľadiska jeho schopnosti znášať zaťaženie“, bolo splnené.
- 116 Treba jednak konštatovať, že z bodu 25 rámca SVHZ, na ktorý odkazuje odôvodnenie 144 sporného rozhodnutia, uvedené Všeobecným súdom v bode 156 napadnutého rozsudku, vyplýva, že výšku kompenzácie možno vypočítať aj metódou „čistých nákladov, ktorým sa možno vyhnúť“, ktorá spočíva vo vypočítaní čistých nákladov, ktoré sú alebo podľa očakávania budú potrebné na plnenie záväzkov služieb vo verejnom záujme a ktoré zodpovedajú rozdielu medzi čistými nákladmi poskytovateľa, pokiaľ vykonáva tieto záväzky, a čistými nákladmi alebo ziskom toho istého poskytovateľa bez takéhoto záväzku. Z hľadiska znenia tohto bodu 25 takáto metóda výpočtu teda v zásade môže viesť ku kompenzácii nákladov povinností univerzálnej služby aj v prípade neexistencie finančných strát zo strany poskytovateľa povinností verejnej služby.
- 117 Odvolateľky pritom nespochybnili, ako správne uviedol Všeobecný súd v bode 156 napadnutého rozsudku, že táto metóda výpočtu práva na kompenzáciu je menej reštriktívna ako metóda uplatnená Poľskou republikou v rámci poštového zákona a skúmaná Komisiou v spornom rozhodnutí.
- 118 V tejto súvislosti treba dodať, že rámec spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (Ú. v. EÚ C 297, 2005, s. 4) uplatniteľný na relevantné skutkové okolnosti v rámci vecí, v ktorých boli vydané rozsudky zo 6. októbra 2010, Komisia/Belgicko (C-222/08, EU:C:2010:583), ako aj zo 6. októbra 2010, Base a i. (C-389/08, EU:C:2010:584), na ktoré odkazujú odvolateľky, nestanovoval takúto metódu týkajúcu sa „čistých nákladov, ktorým sa možno vyhnúť“, čo potvrdzuje, že táto judikatúra v žiadnom prípade nie je rozhodná na účel skúmania dôvodnosti posúdenia Všeobecného súdu v rámci týchto odvolaní.

- 119 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že štvrtá časť tretieho odvolacieho dôvodu je neprípustná a v každom prípade nedôvodná, a preto ju treba zamietnuť.
- 120 Vzhľadom na to, že ani jednej časti tretieho odvolacieho dôvodu nemožno vyhovieť, treba tento odvolací dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 121 Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode, ktorý sa týka bodu 167 napadnutého rozsudku, odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 1 poštovej smernice tým, že prijal financovanie nákladov univerzálnej služby určitými výlučnými a osobitnými právami priznanými spoločnosti PP.
- 122 Odvolateľky zdôrazňujú, že výlučné a osobitné práva, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 8 poštovej smernice, z ktorých má naďalej prospech PP, boli výslovne uvedené v spornom rozhodnutí, v jeho odôvodneniach 52 až 56 a že ich existencia nebola sporná. Na účely konštatovania existencie týchto služieb nebolo teda potrebné predložiť tvrdenia, ktoré môžu preukázať, že nepatrili do kategórie práv uvedených v tomto článku 8. Na tento účel by stačilo skúmať uvedený článok, čo Všeobecný súd nevykonal. Odvolateľky dodávajú, že niektoré z týchto výlučných a osobitných práv nemajú žiadnu funkčnú súvislosť s univerzálnou službou.
- 123 Odvolateľky vo svojich replikách tvrdia, že preukázali, že na rozdiel od toho, čo vyhlásil Všeobecný súd, zo sťažností, ktoré podali Komisii, vyplýva, že výlučné práva udelené spoločnosti PP neboli prípustné vzhľadom na odvetvovú právnu úpravu týkajúcu sa univerzálnej služby. Navyše Všeobecný súd sa pri uplatnení relevantnej judikatúry domnieval, že bolo dôvodné skúmať okrem iného pravidlá odvetvového financovania univerzálnej služby. V tejto súvislosti pripomínajú, že otázka výlučných práv je funkčne spojená s predmetnou pomocou poskytnutou spoločnosti PP.
- 124 Komisia a poľská vláda sa domnievajú, že štvrtý odvolací dôvod je neprípustný a v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 125 Všeobecný súd v bode 167 napadnutého rozsudku konštatoval, že odvolateľky nepredložili žiadne tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že práva udelené spoločnosti PP, ktoré sú spresnené v odôvodneniach 51 až 56 sporného rozhodnutia, nepatrili pod výnimku výslovne stanovenú v článku 8 poštovej smernice, a teda preukázať nesprávne posúdenie spočívajúce v údajnom porušení tejto smernice.
- 126 V tejto súvislosti odvolateľky v rámci svojho štvrtého odvolacieho dôvodu v podstate tvrdia, že výlučné a osobitné práva udelené spoločnosti PP boli spomenuté v spornom rozhodnutí a že ich existencia nebola sporná, z čoho vyplýva, že nebolo potrebné uviesť tvrdenia, ktoré by mohli preukázať, že nepatria do kategórie práv uvedených v tomto článku 8 poštovej smernice.
- 127 Na jednej strane treba pritom konštatovať, že odvolateľky – bez toho, aby uviedli akékoľvek skreslenie svojej argumentácie pred Všeobecným súdom – týmto netvrdia, že došlo k porušeniu všeobecných právnych zásad alebo procesných pravidiel uplatniteľných v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazov.

- 128 Na druhej strane nemôže uspieť tvrdenie, podľa ktorého práva poskytnuté spoločnosti PP predstavujú výlučné a osobitné práva, na ktoré sa vzťahuje zákaz stanovený v článku 7 ods. 1 poštovej smernice, a že sa na tieto práva teda nevzťahuje výnimka uvedená v článku 8 tejto smernice.
- 129 Podľa prvej vety článku 7 ods. 1 poštovej smernice totiž členské štáty neudelia ani neponechajú v účinnosti výhradné alebo osobitné práva usadiť sa a poskytovať poštové služby. V tejto súvislosti článok 8 tejto smernice predstavuje výnimku z ustanovení článku 7 uvedenej smernice, keďže stanovuje, že tieto ustanovenia nemajú vplyv na právo členských štátov organizovať umiestňovanie poštových schránok na verejnej ceste, vydávanie poštových známok a službu doporučených zásielok používanú v priebehu súdneho alebo správneho konania v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi.
- 130 Z ustanovení článku 7 ods. 1 v spojení s článkom 8 poštovej smernice tak vyplýva, že existencia výlučných alebo osobitných práv, na ktoré sa v zásade vzťahuje zákaz stanovený v uvedenom článku 7 ods. 1 nevyhnutne neznamená, že takéto práva nemôžu patriť do odlišných kategórií služieb uvedených v článku 8 uvedenej smernice a ktorých sa tento zákaz netýka.
- 131 V dôsledku toho treba štvrtý odvolací dôvod zamietnuť.
- 132 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vzhľadom na to že žiadnemu z odvolacích dôvodov sa nevyhovelo, treba tieto odvolacie dôvody zamietnuť.

O trovách

- 133 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.
- 134 Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa uplatňuje na odvolacie konanie podľa článku 184 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku, stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 135 Keďže Inpost Paczkomaty a Inpost nemali úspech vo svojich dôvodoch a Komisia a poľská vláda navrhli uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania, je opodstatnené uložiť týmto spoločnostiam povinnosť nahradiť trovy týchto odvolacích konaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

1. Odvolania sa zamietajú.

2. Inpost Paczkomaty sp. z o.o. a Inpost S.A. sú povinné nahradiť trovy konania.

Podpisy